

מאור עינים

חידושי תורה על הפרשה

גליון מס' 1

בראשית תשפ"ג

ביצירת כפיו. ובאבות נאמר (ג, יד) 'חביב אדם שנברא בצלם'.

(ג, ו) ותרֹא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל.

ברש"י, ותתן גם לאישה, שלא תמות היא ויחיה הוא וישא אחרת.

קשה והרי כל הסיבה שהשתכנע לאכול מהעץ שע"י האכילה יהיו כאלוקים, וא"כ מדוע חששה שתמות והוא יישא אחרת?

ונ"ל שבכל אופן היה לה חשש קטן, שמאמת א"א להתעלם לגמרי.

(ד, ט-י) ויאמר ה' אל-קין למה חרה לך, ולמה נפלו פניך. הלוא אם-תיטיב שאת, ואם לא תיטיב לפתח חטאת רובץ ואלידך תשוקתו ואתה תמשול-בו.

מכאן רואים שאדם כועס, הוא קרוב לחטוא. שהרי הקב"ה אמר לקין, למה חרה לך, ואח"כ אמר לו, ואם לא תיטיב לפתח חטאת רובץ! וכ"ז היה קודם החטא שקין הרג את הבל.

וכן מצינו שהכעס מביא לידי חטא, במס' ברכות (דף כט:), 'אמר ליה אליהו לרב יהודה אחוה דרב סלא חסידא, לא תרתח ולא תחטי'.

(א, ה) ויקרא אלוקים לאור יום ולהשך קרא לילה, ויהי-ערב ויהי –בקר יום אחד.

כתב רש"י, לפי סדר לשון הפרשה היה לו לכתוב יום ראשון כמו שכתוב בשאר הימים שני שלישי רביעי. למה כתב אחד לפי שהיה הקדוש ברוך הוא יחיד בעולמו שלא נבראו המלאכים עד יום שני. כך מפורש בבראשית רבה (ועיין עוד בראשית חכמה ובח"ס מה שתרצו בזה).

עוד נ"ל, דהנה בפסוק יד' כתב רש"י שם כל תולדות שמים וארץ נבראו מיום ראשון וכל אחד ואחד נקבע ביום שנגזר עליו הוא שכתוב את השמים לרבות תולדותיהם ואת הארץ לרבות תולדותיה. עכ"ל.

לפ"ז מיושב מדוע ביום ראשון אמר יום אחד ולא יום ראשון, מפני שיום הראשון היה כלול בו כל הבריאה שנבראה במשך השבוע, ולכך אמר יום אחד, שהכול נכלל ביום אחד.

(א, ב) והארץ היתה תהו ובהו, וחושך על-פני תהום וכו'.

בדרך רמז, כשיש תהו ובהו, יש חושך.

(ב, ח) ויטע ה' אלקים גן-בעדן מקדם, וישם את-האדם אשר יצר.

לכאורה אחרי שאמר את האדם, ודאי הכוונה היא לאדם אשר יצר, ומה בא הפסוק להוסיף בזה?

ונ"ל, למה הקב"ה בחר מכל הנבראים את האדם ורק אותו הוא שם בגן עדן, משום 'אשר יצר', שהוא הבחירה המובחרת שהקב"ה ברא